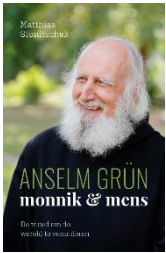

In de week gelegd 44-25, 26-10-2025, Echt is het beste!

Sirach 35, 12-14.16-18; 2Timotheüs 4,6-8.16-18; Lukas 18, 9-14

De monnik Anselm Grün schrijft in *monnik en mens* -zijn biografie- over de moed die nodig is om de wereld te veranderen en dat Jezus een cultuur van barmhartigheid en hoop verlangt (*Ned. Dagbl. 18-10-2025*). Waar in de *ratrace* van het bestaan velen streven naar de *beste versie* van zichzelf, pleit Grün: zoek naar je *echte versie*. Waar wij de heilige ruimte in onszelf ontdekken, gaan wij open voor God. Hier geen prestatiedwang, maar groei in overgave, groei in het geheim dat in ieder te vinden is.

In de eerste lezing spreekt de profeet Sirach over het belang van gerechtigheid en benoemt het verdriet bij gebrek eraan. God schenkt ons zoveel en vraagt ons om óók vrijgevig te zijn. Sirach benadrukt dat we God niet met vrome woorden mogen omkopen. De Heer komt op voor de arme, de weduwe en wees en zal onze gaven aan hen ‘zevenmaal’ vergoeden, oneindig dus. God ziet die de tranen van de weduwe, heeft weet van recht en onrecht, van onze rol hierin en vraagt ons om in de spiegel van hun tranen onszelf te leren kennen.

Waar sommigen denken dat geloven zweverig is, tekent Paulus een ander beeld. Deze realistische mens, tentenmaker van beroep en goed onderlegd bovendien, ontdekte die ‘heilige ruimte’ in een visioen, waarin hij Gods aanwezigheid in de persoon van Jezus ervoer. Paulus was ‘verkocht’, werd wie hij *echt* was en verkondigde vervolgens de Blijde Boodschap. Later, wanneer hij in een Romeinse gevangenis wacht op zijn vonnis, kijkt hij terug op zijn leven en zegt: *Ik heb de goede strijd gestreden en het geloof bewaard. De Heer heeft mij terzijde gestaan*. Paulus voelt zich door Christus verlost uit de ‘muil van de leeuw’, en is overtuigd dat de Heer hem in zijn hemelse koninkrijk zal ontvangen.

Jezus verheldert in een parabel het belang van onze innerlijke heilige ruimte, die werkt als richtingwijzer. We zien in de tempel een Farizeeër, trots op zijn religieuze ‘prestaties’, die minachtend wijst op de tollenaar achter hem. Die klopt zich schuld bewust op de borst en vraagt God om genade. Waar bij de eerste slechts ruimte is voor zichzelf, begint bij de zondaar een weg naar binnen en naar God. Dan zegt Jezus dat de tollenaar gerechtvaardigd naar huis gaat. Zijn weg is echt het beste!

